

บทที่ 5

โลกของผู้ซื้อที่ดีละเมิดลิขสิทธิ์

ในบทนี้จะเป็นการนำเสนอผลการศึกษาที่ได้จากการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ซื้อที่ดีละเมิดลิขสิทธิ์ทั้งหมด 3 คน ในประเด็นที่เกี่ยวกับภูมิหลังส่วนตัว สินค้าที่ซื้อ ปัจจัยที่ทำให้ตัวอย่างซื้อที่ดีละเมิดลิขสิทธิ์ สถานที่ซื้อสินค้า กระบวนการและประสบการณ์ในการซื้อสินค้าทัศนคติด้านต่างๆ ที่มีต่อซื้อที่ดีละเมิดลิขสิทธิ์ และการวิเคราะห์ข้อมูลรายการนี้

กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 คนนี้ประกอบไปด้วย เกตุ น้องเอก และปาย ซึ่งมีเพียงเกตุคนเดียวเท่านั้นที่ซื้อที่ดีละเมิดลิขสิทธิ์จากผู้ขายที่เป็นกรณีศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอเป็นรายบุคคล ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. เกตุ

1.1 ภูมิหลังส่วนบุคคล

เกตุเป็นหญิงสาวอายุ 26 ปี จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งในสาขาบริหาร ในปัจจุบันทำงานเป็นพนักงานขายในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง มีรายได้ประมาณ 25,000 บาทต่อเดือน เกตุมีภาระค่าใช้จ่ายเป็นค่าผ่อนรถเดือนละ 7,900 บาท และรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในบ้านทั้งหมด เกตุมีเงินเหลือหลังจากหักค่าใช้จ่ายประมาณ 10,000 บาทต่อเดือน

เกิดเติบโตมาในครอบครัวที่พ่อกับแม่มีปัญหากัน เนื่องจากพ่อของเกตุแอบมีภรรยาลับๆ พร้อมให้กำเนิดลูกสาวอีก 1 คน เกตุเห็นพฤติกรรมการทะเลาะเบาะแว้งของพ่อกับแม่อยู่เป็นประจำเพราะพ่อมักนำภรรยาเก็บเข้ามาอยู่ภายในบ้าน เกตุรู้สึกสงสารแม่และรังเกียจพฤติกรรมของพ่อส่งผลให้เกตุกลายเป็นหญิงสาวที่มีความรักและความผูกพันให้กับผู้หญิงมากกว่าที่จะเป็นผู้ชาย

จากปัญหาความขัดแย้งภายในครอบครัวส่งผลให้เกตุมีแฟนเป็นผู้หญิง เพราะเกตุรู้สึกรังเกียจพฤติกรรมของผู้ชาย แฟนของเกตุส่วนใหญ่จะเป็นหญิงสาวที่มีอายุน้อยกว่าประมาณ 3-5 ปี ซึ่งยังเป็นเพียงนักศึกษาหรือคนในวัยทำงานตอนต้น เกตุมักจะทุ่มเทความรักให้กับแฟนของตนอย่างเต็มที่ เกตุจึงใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับแฟนมากกว่าสมาชิกในครอบครัว

ปีพ.ศ. 2551 เกตุมีแฟนชื่อ หนึ่ง ซึ่งเป็นหญิงสาวที่ใช้เวลาร่วมส่วนใหญ่ในการดูแลครอบครัวจากประเทศเกาหลี ทำให้เกตุต้องดูแลครอบครัวด้วย จนกระทั่งเกตุกลายเป็นคนติดละครเกาหลีไปโดยที่ตนเองไม่รู้ตัว ทุกวันหลังเลิกงานเกตุและหนึ่งจะต้องมาดูแลครอบครัวด้วยกันทุกวัน ส่วนวันเสาร์และอาทิตย์ทั้งสองคนจะใช้เวลาอยู่หน้าจอโทรทัศน์เพื่อชมละครเกาหลีมากกว่าที่จะออกไปเที่ยวพักผ่อน

พฤติกรรมการติดละครเกาหลีของเกตุและหนึ่งทำให้ทั้งสองคนเกิดความห่างเหินจากเพื่อนๆ มากขึ้น เพราะหากมีเวลาร่วมทั้งสองคนเลือกที่จะดูละครเกาหลีมากกว่าที่จะออกไปสังสรรค์กับเพื่อน จนถูกเพื่อนๆ ต่อว่าและไม่พอใจที่ทั้งสองคนเห็นละครเกาหลีสำคัญกว่า

ในขณะที่พ่อและแม่ของเกตุกลับไม่ตำหนิเกตุเลยแม้แต่น้อย เนื่องจากทั้งสองคนรู้ว่าเกตุมีนิสัยรักอิสระและมีโลกส่วนตัวสูง เกตุจึงไม่ชอบที่จะให้คนอื่นมายุ่งเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของตนเอง พ่อและแม่จึงไม่ยากต่อว่าและเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมของเกตุมากนักเพราะอาจจะทำให้เกิดไม่พอใจและไม่ยอมกลับบ้านเลย

ในช่วงแรกๆ เกตุซื้อซีดีละครเกาหลีจากร้านค้าในห้างสรรพสินค้าซึ่งเป็นซีดีลิขสิทธิ์ราคาเฉลี่ยเรื่องละประมาณ 2,000 บาท ซึ่งเกตุมองว่าราคาดังกล่าวเป็นราคาที่สูงเกินไป เกตุจึงเริ่มหาซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ตามแหล่งตลาดนัด ซึ่งมีราคาเฉลี่ยเรื่อง 400-500 บาทเท่านั้น เกตุคิดว่าราคาดังกล่าวเป็นราคาที่มีความเหมาะสมแล้วเนื่องจากสินค้านี้เป็นสินค้าซื้อมาใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว

ปีพ.ศ. 2552 เกตุมีโอกาสดังได้พบเพื่อนคนหนึ่ง (นุ๊ก) ที่ชอบดูละครเกาหลีเหมือนกัน นุ๊กมีซีดีละครเกาหลีประมาณ 500 แผ่น เกตุจึงถามนุ๊กว่าซื้อสินค้าจากแหล่งใด เพราะซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของนุ๊กมีลวดลาย (สกรีน) บนซีดีที่สวยงามกว่าซีดีของเกตุที่มีลักษณะเป็นแผ่นเปล่าๆ ไม่มีลวดลายอะไรเลย นุ๊กแนะนำเว็บไซต์ที่เขาเป็นลูกค้าประจำให้กับเกตุ ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในราคาที่ต่ำกว่าตลาดทั่วไป นุ๊กแนะนำผู้ชายที่ไว้ใจให้ด้วย ซึ่งก็คือ ร้านของชาญ ที่เป็นกรณีศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้

1.2 สินค้าที่ซื้อ

สินค้าที่เกตุเลือกซื้อจะเป็นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทละครจากประเทศเกาหลีเท่านั้น โดยเกตุให้เหตุผลของการซื้อสินค้าประเภทนี้ว่า เป็นเพราะละครเกาหลีมีความน่าสนใจของเนื้อเรื่องที่นำติดตามและแตกต่างจากละครไทย ดังที่เกตุได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า

จริงๆ ตอนแรกก็ไม่ได้ชอบดูละครหรอคะ ละครไทยก็ไม่ดู แต่จำได้ว่าตอนนั้นที่คบกับสาวคนหนึ่ง (หนึ่ง) อยู่ เค้าก็บ๊ายบ๊ายละครเกาหลีทั้งวันแหละ แรกๆ เรายังไม่ดูนะ แต่หลังๆ มันต้องดูเพื่อเอาใจเค้า สุดท้ายก็เลยติดเองสิ . . . พอดูแล้วก็สนุกดีนะ พล็อตเรื่องมันแปลกดี ไม่ซ้ำกับบ้านเรา บางทียังเดาเรื่องไม่ออกเลย แล้วมันลึ้นให้ติดตามตลอด ส่วนบ้านเราแค่ดูตอนต้นกับตอนจบก็รู้แล้วว่าตอนกลางๆ มันเป็นอย่างไง . . . (เกตุ, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2553)

1.3 ปัจจัยที่ซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

สาเหตุที่ทำให้เกตุซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทละครจากประเทศเกาหลีมีการเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลา กล่าวคือ

ในช่วงแรกเกตุซื้อสินค้าเพื่อต้องการเอาใจหนึ่งที่ชอบดูละครเกาหลีเป็นประจำ ส่วนเวลาที่ไม่ได้ดูละคร หนึ่งก็มักจะหาข้อมูลเกี่ยวกับละครเกาหลีจากเว็บไซต์ต่างๆ และพูดคุยกับเพื่อนเพื่อนำมาบอกเกตุ เพื่อให้เกตุซื้อละคร ซึ่งเกตุก็ปฏิบัติตามทุกครั้ง

เกตุใช้เวลาอยู่กับหนึ่งเกือบตลอดทั้งวันยกเว้นเพียงช่วงเวลาทำงานเท่านั้น รวมทั้งเกตุยังให้ความสำคัญกับหนึ่งมากที่สุดรองจากแม่ ดังที่เกตุบอกกับผู้วิจัยว่า

รักเค้ามาก มากกว่าพ่อซะอีก ไม่นับแม่นะ เพราะแม่เทิดทูนเหนือหัวเลย . . . เราคิดว่าเค้าเข้าใจเราและรู้ว่าเราต้องการอะไร ไม่ต้องการอะไร บางครั้งยังไม่บอกเลยจะให้ทำอะไร เค้าก็ทำให้เลย เหมือนกับเค้ารู้ความรู้สึกของเรา ชีวิตเราก็อุ่มเฒ่าให้เค้ามากๆ (เกตุ, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2553)

หนึ่งจึงกลายเป็นบุคคลนัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความคิดและพฤติกรรมของเกตุ ดังที่จะเห็นได้จากพฤติกรรมของเกตุที่ยอมหาซื้อละครมาให้หนึ่งทุกครั้ง รวมทั้งหนึ่งยังมีบทบาทในการปรับเปลี่ยนความคิดของเกตุด้วย เกตุเปลี่ยนแปลงความคิดจากความรู้สึกไม่ชอบดูละครกลายเป็นคนติดละครเกาหลี

เมื่อเกตุเปลี่ยนแปลงความคิดที่มีต่อการชมละครเกาหลี พฤติกรรมของเกตุก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย กล่าวคือ เกตุเริ่มเป็นฝ่ายหาซื้อละครเกาหลีมาให้เองโดยที่ยังไม่ได้รับคำแนะนำจากหนึ่ง แม้ว่าเกตุจะไม่ค่อยมีความรู้เรื่องละครเกาหลี แต่เกตุใช้วิธีถามเพื่อนๆ ที่ชอบละครเกาหลี

เหมือนกันว่ามีเรื่องใดที่น่าสนใจบ้างและเป็นเรื่องที่กำลังโด่งดังบ้าง หลังจากที่เกตุได้รับข้อมูลจากเพื่อนเขาก็จะสั่งซื้อสินค้าทันที

เมื่อพิจารณาจากรูปแบบสินค้าพบว่า เกตุมีการเปลี่ยนแปลงประเภทของสินค้าที่ซื้อ จากซีดีลิขสิทธิ์เป็นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์แทน ในช่วงแรกเกตุซื้อซีดีลิขสิทธิ์ที่มีราคาเฉลี่ยประมาณเรื่องละ 2,000 บาท ซึ่งเกตุมองว่ามีราคาแพงเกินไป เกตุจึงเปลี่ยนรูปแบบมาซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่วางขายตามตลาดนัดและตลาดของเถื่อนแทนเพราะมีราคาถูกกว่าเฉลี่ยเพียงเรื่องละ 400-500 บาท อย่างไรก็ตาม เมื่อเกตุได้รับข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากขึ้นทำให้เกตุเลือกซื้อสินค้าจากแหล่งที่มีราคาถูกที่สุด ซึ่งก็คือ จากเว็บไซต์ที่มักเป็นผู้แนะนำ

กล่าวโดยสรุป เกตุเลือกซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทละครเกาหลี เพราะได้รับอิทธิพลจากบุคคลนัยสำคัญ (หนึ่ง) เป็นผู้ที่มึบบาทต่อความคิดและพฤติกรรม แม้ว่าในช่วงแรกจะเป็นการซื้อสินค้าเพราะถูกขอร้องจากหนึ่ง แต่ต่อมาเกตุมีการเปลี่ยนแปลงความคิดหันมาชอบละครเกาหลี เกตุจึงเป็นผู้ตัดสินใจซื้อสินค้าเอง นอกจากนั้นเกตุยังเปลี่ยนแปลงรูปแบบของสินค้าจากซีดีลิขสิทธิ์มาเป็นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพราะราคาที่สูงเกินไปทำให้เกตุไม่มีกำลังทรัพย์เพียงพอที่จะซื้อสินค้าที่มีราคาแพงในจำนวนหลายแผ่นได้

1.4 สถานที่ซื้อสินค้า

เกตุเปลี่ยนแปลงสถานที่ซื้อสินค้าทั้งหมด 3 ครั้ง ในช่วงแรกเกตุเลือกซื้อสินค้าจากร้านค้าภายในห้างสรรพสินค้าซึ่งเป็นสินค้าลิขสิทธิ์ที่มีราคาตั้งแต่ 1,000-2,500 บาท แต่ข้อจำกัดทางด้านทุนทรัพย์ทำให้เกตุเปลี่ยนแปลงรูปแบบและสถานที่ซื้อสินค้ามาเป็นตลาดนัดและตลาดขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งมีราคาถูกกว่าเพียงแผ่นละ 100 บาทเท่านั้น เฉลี่ยเรื่องละ 400-500 บาท ราคาดังกล่าวมีความแตกต่างจากซีดีลิขสิทธิ์ทำให้เกตุหยุดซื้อซีดีลิขสิทธิ์อย่างถาวรแล้วเปลี่ยนไปซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์แทน

เมื่อเกตุได้รับการแนะนำจากนิกในเรื่องราวร้านที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีราคาถูกกว่าร้านทั่วไป เฉลี่ยราคาแผ่นละ 40-50 บาทเท่านั้น ทำให้เกตุเปลี่ยนแปลงสถานที่ในการซื้อสินค้าอีกครั้ง โดยเป็นการสั่งซื้อจากเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต ซึ่งภายในเว็บไซต์นั้นประกอบไปด้วยร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นจำนวนมาก เกตุต้องขอความช่วยเหลือจากนิกให้คำแนะนำถึงร้านที่จะสั่งซื้อสินค้า เพราะเกตุยังไม่ไว้วางใจสำหรับการสั่งซื้อสินค้าจากอินเทอร์เน็ตที่ผู้ซื้อและผู้ขายไม่มีโอกาสที่จะปฏิสัมพันธ์แบบได้เห็นหน้ากัน

สิ่งที่ผู้แนะนำสำหรับการเลือกร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในเว็บไซต์จะเน้นเรื่องความน่าเชื่อถือของร้านค้า ซึ่งเกตุเล่าให้ผู้วิจัยฟังถึงวิธีการสังเกตว่าร้านที่มีความน่าเชื่อถือและสามารถสั่งซื้อสินค้าไว้ว่า

ต้องเป็นร้านที่มีคนเข้าเยอะๆ ดูจากยอดเข้าชมกับจำนวนคนสั่งซื้อ ในนั้นบอกไว้ ร้านก็ควรเป็นร้านที่พิน (ปักหมุด) ไว้ด้วย เวลาโงงยังจะตามจากเจ้าของเว็บได้ ส่วนร้านที่ไม่ได้พินไว้ มันก็เสี่ยงหน่อยนะ ถ้าให้เลือกร้านที่บอกเลขที่พัสดุของด้วยก็ดี เพราะมันจะตามเช็คได้ว่าของมายัง แค่นี้ก็พอแล้วนะ ซื้อได้ไม่ต้องกลัวว่าจะโดนเบี้ยว (เกตุ, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2553)

ผู้ที่เป็นลูกค้าประจำของร้านชาญ ผู้จึงแนะนำให้เกตุลองซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากร้านของชาญ ทั้งผู้และเกตุไม่เห็นหน้าของชาญเลยแม้แต่ครั้งเดียว การติดต่อสื่อสารในเรื่องการสั่งซื้อและตรวจสอบรายละเอียดจะกระทำผ่านระบบกล่องข้อความและอีเมลเท่านั้น แม้ว่าจะมีอุปสรรคความล่าช้าที่เกิดจากการตอบโต้บนพจนานุกรมที่ต้องอาศัยช่องทางอินเทอร์เน็ต แต่ผู้และเกตุก็ยังได้รับสินค้าทุกครั้ง

1.5 กระบวนการและประสบการณ์ในการซื้อสินค้า

การสั่งซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ผ่านทางเว็บไซต์จะมีขั้นตอนที่ซับซ้อนกว่าการซื้อสินค้าจากร้านค้าทั่วไป เกตุสรุปขั้นตอนของการสั่งซื้อสินค้าให้แก่ผู้วิจัยว่า ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. การเลือกสินค้าที่มีขายภายในร้านของชาญ เนื่องจากร้านของชาญจะมีความหลากหลายของภาพยนตร์และละคร และรูปแบบสินค้า (แผ่นซีดีที่ไม่มีลวดลายบนแผ่น และแผ่นซีดีที่มีลวดลายบนแผ่น) ทำให้เกตุต้องระบุเรื่องที่จะสั่งซื้อและรูปแบบของสินค้า โดยใช้วิธีการเลือกรูปแบบของสินค้าว่าต้องการแผ่นซีดีแบบใด รวมถึงวิธีในการจัดส่งสินค้า เกตุใช้วิธีการสั่งซื้อสินค้าผ่านอีเมลเพราะมีความปลอดภัยกว่าการส่งผ่านเว็บไซต์ที่เกตุต้องระบุที่อยู่จริงในการจัดส่งด้วย

2. เมื่อชาญได้รับรายละเอียดการสั่งซื้อ จะมีการตอบอีเมลที่เป็นการคำนวณราคาสินค้าและบอกรายละเอียดเกี่ยวกับเลขที่บัญชีธนาคารที่เกตุต้องไปชำระค่าสินค้า ซึ่งบัญชีธนาคารจะไม่เปิดเผยในเว็บไซต์เพื่อความปลอดภัยต่อการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

3. หลังจากที่เกิดชำระค่าสินค้าแล้ว เกตุจะต้องแจ้งยอดเงินที่โอนด้วย เช่น ราคาสินค้า 900 บาท เกตุจะโอนเงินไป 900.07 บาท เพื่อให้เลขลงท้าย .07 เป็นการแสดงให้เห็นว่า เกตุได้ชำระเงินไปแล้ว หรือในบางครั้งเกตุเลือกใช้วิธีการสแกนใบโอนเงินแล้วส่งอีเมลตอบกลับไปเพื่อเป็นการยืนยันว่าได้ชำระเงินแล้ว รวมทั้งเกตุต้องระบุที่อยู่ในการจัดส่งด้วย

4. หลังจากชำระเงินแล้ว สินค้าจะถูกจัดส่งมาภายใน 3-5 วัน โดยเกตุสามารถตรวจสอบวันที่ส่งสินค้าของชาญจากทางเว็บไซต์

การเริ่มต้นสั่งซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ผ่านทางเว็บไซต์ครั้งแรกของเกตุสร้างความกังวลใจให้กับเกตุเป็นอย่างมาก เพราะเกตุยังไม่ไว้วางใจต่อชาญซึ่งที่ไม่เคยพบเจอกันมาก่อน รวมทั้งข้อกำหนดที่บังคับให้เกตุต้องโอนเงินก่อน ยิ่งทำให้เกตุเกิดความวิตกกังวลว่าอาจจะไม่ได้รับสินค้าจริงๆ ที่ชำระเงินไปแล้ว เกตุจึงลองสั่งสินค้าเพียง 9 แผ่น (ละคร 3 เรื่อง) เป็นจำนวนเงิน 270 บาท หลังจากที่เกิดชำระเงินไปแล้ว เกตุรู้สึกกังวลว่าสินค้าจะถูกจัดส่งมาให้หรือไม่ ซึ่งเกตุเล็งถึงความรู้สึกในช่วงที่ต้องรอสินค้าว่า

ก่อนโอนเงินก็ตัดสินใจเกือบอาทิตย์ว่าจะโอนไปดีมั๊ย เพราะมันก็เสียตายเหมือนกัน สุดท้ายเราก็โอนไปนะ ตอนทีโอนเสร็จก็รอตลอด เข้าไปดูในเว็บบ่อยมากว่ามีชื่อเราขึ้นตรงวันที่ส่งสินค้ายัง ผ่านไป 3 วันก็ยังไม่ มี เราก็กังวลแล้ว แต่พอวันที่ 4 ก็มีพัสดุมาส่ง เราก็เลยไปเช็คในเว็บอีกที มันก็มีชื่อเราจริงๆ แต่เห็นเลยว่าลูกค้าเค้าเยอะมาก คงต้องทยอยส่ง . . . หลังจากนั้นก็เริ่มไวใจ แล้วก็ค่อยๆ เพิ่มยอดสั่งสินค้ามากขึ้นเรื่อยๆ ไม่ค่อยกังวลแล้ว เพราะเค้าสร้างความไวใจให้เราได้แล้ว (เกตุ, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2553)

หลังจากที่เกิดสั่งซื้อสินค้าในครั้งแรกแล้วได้สินค้าตามวันเวลาที่กำหนด ทำให้เกตุกล้าที่จะตัดสินใจสั่งซื้อสินค้าในครั้งต่อไป โดยเพิ่มปริมาณการสั่งสินค้ามากขึ้นเรื่อยๆ กล่าวคือ ในครั้งแรกเกตุสั่งซื้อสินค้าเพียง 9 แผ่นเท่านั้น ส่วนครั้งที่ 2 เพิ่มเป็น 20 แผ่น ครั้งที่ 3 เป็น 40 แผ่น จนในปัจจุบันเกตุมีความไว้วางใจที่จะกล้าสั่งสินค้าถึงครั้งละ 90 แผ่น เพราะเกตุได้รับสินค้าตรงเวลาทุกครั้งทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่าชาญจะไม่โกงอย่างแน่นอน สำหรับปริมาณเฉลี่ยในการสั่งซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ต่อครั้งจะอยู่ที่ 40 แผ่น ซึ่งถือว่าเป็นการบริโภคในระดับที่สูงมาก โดยภายใน 1 สัปดาห์เกตุและหนังจะใช้เวลาในการดูละครเกาหลีด้วยกันที่บ้านของหนังเฉลี่ยสัปดาห์ละ 16-20 ชั่วโมง สาเหตุที่ทั้งสองคนเลือกดูละครเกาหลีที่บ้านของหนัง เพราะบ้านของหนังไม่ค่อยมีคนอยู่บ้านจึงไม่

จำเป็นต้องแย่งโทรทัศน์กับสมาชิกคนอื่น แต่หากมีคนอยู่ในบ้าน ทั้งสองคนจะเปลี่ยนไปดูจากเครื่องคอมพิวเตอร์แทน

สาเหตุที่เกตุกล้าสั่งสินค้ามากขึ้นเรื่อยๆ เพราะเกตุมีความไว้วางใจว่าจะไม่ถูกโกง และชาญจัดโปรโมชั่นสำหรับผู้ซื้อสินค้าครั้งละมากๆ เป็นสิ่งดึงดูดใจต่อลูกค้า เช่น หากสั่งสินค้า 10 แผ่นจะได้แถม 1 แผ่น และหากสั่งสินค้า 60 แผ่นจะได้แถม 9 แผ่น เป็นต้น ทำให้เกตุมักสั่งสินค้าเยอะๆ เพราะเป็นการประหยัดเงินมากกว่าค่อยๆ สั่ง

ราคาสินค้าภายในร้านนี้มีหลายอัตราขึ้นอยู่กับรูปแบบของสินค้า เช่น ในกรณีซื้อสินค้าแบบไม่สกรีนแผ่นจะอยู่ที่ราคาแผ่นละ 25-30 บาท แผ่นสกรีนจะอยู่ที่ราคาแผ่นละ 30-40 แผ่น และแผ่นสกรีนที่มีกล่องด้วยอยู่ที่แผ่นละ 50 บาท

1.6 ทศนคติด้านต่างๆ ที่มีต่อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

เกตุมีมุมมองต่อการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ว่าเป็นทางเลือกหนึ่งที่ช่วยให้ผู้ซื้อประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะราคาของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อยู่ในระดับต่ำกว่าซีดีลิขสิทธิ์หลายเท่าตัว หากซีดีละเมิดลิขสิทธิ์สามารถใช้ประโยชน์เหมือนกับซีดีลิขสิทธิ์ ผู้ซื้อก็ควรมีโอกาสในการเลือกซื้อสินค้าที่มีราคาถูกแม้ว่าจะเป็นสินค้าที่ผิดกฎหมายก็ตาม มุมมองดังกล่าวทำให้เกิดตัดสินใจที่จะซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองและเป็นการประหยัดเงิน

แม้ว่าเกตุจะมองว่าผู้ผลิตและขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นผู้กระทำผิดกฎหมาย แต่หากไม่มีบุคคลเหล่านี้ก็จะมีสินค้าราคาถูกเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ซื้อ ดังนั้น การปรากฏอยู่ของการผลิตและการขายจึงเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นความต้องการของผู้ซื้อ ผู้ผลิตและผู้ขายเป็นเพียงผู้เติมเต็มความต้องการของผู้ซื้อเท่านั้น ดังที่เกตุพูดถึงผู้ผลิตและผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้ผู้วิจัยฟังว่า “มันก็ผิดกฎหมายนั่นแหละ แต่มันถูกกว่าของแท้ เราเลือกได้ เราก็เลือกของถูกสิ เพราะมันก็ดูได้เหมือนกัน จะไปซื้อของแพงทำไม คนซื้อก็เยอะ คนผลิต คนขายเห็นว่ามันขายได้ พวกเค้าก็ต้องทำออกมาสิ” (เกตุ, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2553)

1.7 การวิเคราะห์ข้อมูลรายการกรณี: กรณีเกตุ

พฤติกรรมในการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของเกตุมิได้เกิดจากการตัดสินใจของตนเอง แต่เกตุได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมทางสังคม โดยเฉพาะแฟนและเพื่อนที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกตุเข้าสู่วงการเซฟและซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

หนึ่งถือว่าเป็นบุคคลนัยสำคัญ (significant other) ที่สามารถมีอิทธิพลทางความคิดและพฤติกรรมของเกตุ การใช้เวลาในการดูละครเกาหลีร่วมกันกับหนึ่งทำให้เกตุเริ่มเปลี่ยนแปลงความคิดและหันมาสนใจหนังเกาหลีมากขึ้น แม้ว่าในช่วงแรกจะเป็นการทำเพื่อสร้างความประทับใจต่อหน้าหนึ่งเท่านั้น แต่ในเวลาต่อมาเกตุเริ่มซึมซับและเปลี่ยนแปลงมุมมองที่มีต่อละคร

เกาหลีกลายเป็นความชื่นชอบส่วนตัว ซึ่งแสดงออกมาให้เห็นในพฤติกรรมที่เกตุแนะนำละครเกาหลีเรื่องใหม่ๆ และมักเป็นผู้ซื้อละครมาให้หนังโดยไม่ต้องบอกล่วงหน้าเหมือนในช่วงแรกๆ

เกตุและหญิงถูกครอบงำจากลัทธิบริโภคนิยมที่ถูกส่งผ่านมาจากทางละครเกาหลี ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตัว การเรียนภาษาเกาหลีซึ่งทั้งสองคนลงทุนไปซื้อหนังสือสอนภาษาเกาหลีมาศึกษาด้วยตนเอง รวมทั้งยังมีความต้องการเดินทางไปเที่ยวประเทศเกาหลีด้วยเพื่อเที่ยวชมสถานที่ถ่ายทำภายในละคร และเรียนรู้วัฒนธรรมของเกาหลี นับได้ว่าเป็นความสำเร็จของการเผยแพร่วัฒนธรรมเกาหลีให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วโลก

นูกเป็นบุคคลอีกคนที่ถือว่าเป็นบุคคลนัยสำคัญที่เป็นเครือข่ายที่มีผลต่อการเลือกสถานที่ในการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ กล่าวคือ นูกเป็นผู้แนะนำให้เกตุซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากชาวยุ โดยนูกให้คำยืนยันอย่างหนักแน่นว่า ร้านของชาวยุเป็นร้านที่มีสินค้าราคาถูกกว่าตามร้านทั่วไป แม้ว่าร้านของชาวยุจะเป็นร้านที่ผู้ขายและผู้ซื้อไม่ได้เห็นหน้ากันโดยตรงและมีข้อกำหนดว่าต้องจ่ายเงินก่อน แต่สามารถไว้วางใจได้ว่าผู้ซื้อจะได้รับสินค้าอย่างแน่นอน เพราะนูกสั่งซื้อสินค้าจากร้านนี้เป็นประจำ เมื่อเกตุได้รับการยืนยันจากนูกที่เป็นเพื่อนสนิท เกตุจึงตัดสินใจลงเลือกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากร้านของชาวยุ ซึ่งเกตุก็ได้รับสินค้าทุกครั้ง เกตุจึงเปลี่ยนร้านที่ซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อย่างถาวรจากร้านค้าตามตลาดนัดและย่านของเถื่อนมาเป็นร้านของชาวยุภายในอินเทอร์เน็ตแทน

เนื่องจากเกตุต้องจ่ายเงินเพื่อซื้อละครเกาหลีหลายเรื่องส่งผลต่อความคิดของเกตุที่มีการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ โดยเกตุมองว่าซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นทางเลือกหนึ่งที่ตนเองจะประหยัดเงินในการซื้อมากกว่าที่จะซื้อซีดีลิขสิทธิ์เหมือนในอดีต แม้ว่าซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะเป็นสินค้าที่ผิดกฎหมายก็ตาม แต่กลับสามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้เทียบเท่ากับซีดีลิขสิทธิ์ เกตุจึงเลือกที่ซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีราคาถูกมากกว่าที่จะซื้อซีดีลิขสิทธิ์ที่มีราคาแพง

2. น้องเอก

2.1 ภูมิหลังส่วนบุคคล

น้องเอกเป็นชายหนุ่มอายุ 23 ปี จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากคณะวิทยาศาสตร์ สาขาคณิตศาสตร์ ในปัจจุบันทำงานเป็นอาจารย์อัตราจ้างสอนวิชาคณิตศาสตร์ในโรงเรียนประจำจังหวัดแห่งหนึ่ง ได้รับเงินเดือนประมาณ 7,960 บาท รวมกับค่าวิทยากรในการบรรยายเป็นภาษาอังกฤษอีก 2,000 บาทต่อเดือน ในปัจจุบันน้องเอกยังอาศัยอยู่กับพ่อแม่ทำให้น้องเอกไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ

น้องเอกชอบใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ในการเล่นคอมพิวเตอร์และพูดคุยกับเพื่อน น้องเอกมักค้นหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องโปรแกรมคอมพิวเตอร์อยู่ตลอดเวลา น้องเอกจึงมีทักษะและความสามารถในการใช้ประโยชน์สำหรับหารายได้เสริมในช่วงวัยรุ่น น้องเอกรับจ้างพิมพ์เอกสารและผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทเพลงให้กับเพื่อนๆ ที่สั่งซื้อ

ในปีพ.ศ. 2544-2546 เป็นช่วงที่ตลาดเพลงในจังหวัดที่น้องเอกอาศัยอยู่ขยายตัวเป็นอย่างมาก แต่ซีดีลิขสิทธิ์ประเภทเพลงมีราคาแผ่นละ 150-300 บาทซึ่งเป็นราคาสูงมากเมื่อเทียบกับกลุ่มลูกค้าที่ยังอยู่ในวัยเรียน น้องเอกจึงอาศัยความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์ในการผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทเพลงขายให้กับเพื่อนๆ และลูกค้าทั่วไปที่ต้องการ ภายในช่วงเวลา 3 ปี น้องเอกสามารถจำหน่ายซีดีเพลงละเมิดลิขสิทธิ์ได้กว่า 1,000 แผ่น ราคาแผ่นละ 60 บาท น้องเอกจึงสามารถหาเงินได้ประมาณ 60,000 บาท

เมื่อน้องเอกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย น้องเอกรู้จักกับกลุ่มเพื่อนที่ชอบใช้เวลาว่างในการดูภาพยนตร์ น้องเอกจึงมักถูกเพื่อนชักชวนไปดูภาพยนตร์อยู่บ่อยๆ จนติดนิสัยที่น้องเอกมักหาเวลาว่างในการดูภาพยนตร์ แต่ในช่วง 1 ปีก่อนจบการศึกษา น้องเอกไม่มีเวลาเดินทางไปดูภาพยนตร์ที่โรงภาพยนตร์ น้องเอกจึงใช้วิธีซื้อซีดีภาพยนตร์มาดูเองที่บ้านเฉลี่ยสัปดาห์ละ 4-6 ชั่วโมง ราคาซีดีภาพยนตร์ที่เป็นของลิขสิทธิ์มีราคาเฉลี่ยเรื่องละ 200-400 บาทขึ้นอยู่กับความยาวของภาพยนตร์ซึ่งถือว่ามีความแพงมากแตกต่างจากราคาของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีราคาเพียงเรื่องละ 50-100 บาทเท่านั้น

น้ำของน้องเอกแนะนำให้น้องเอกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากตลาดนัดแห่งหนึ่งซึ่งน้ำของน้องเอกเป็นลูกค้าประจำของร้านแห่งนี้ น้องเอกจึงมักเลือกซื้อสินค้าจากร้านนี้เป็นประจำและอ้างชื่อของน้ำเพื่อขอส่วนลดจากเจ้าของร้าน น้องเอกจึงมักได้สิทธิพิเศษเหนือกว่าลูกค้าคนอื่น ๆ

2.2 สินค้าที่ซื้อ

สินค้าที่น้องเอกมักซื้อจากร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประกอบด้วยสินค้า 2 อย่างได้แก่ ซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์และภาพยนตร์

น้องเอกเลือกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นประจำทุกเดือน ครั้งละ 2-3 แผ่น เพื่อใช้อัพเดทโปรแกรมใหม่ๆ ในการเสริมสร้างสมรรถนะและความสามารถของเครื่องคอมพิวเตอร์ประกอบกับรองรับกับนวัตกรรมใหม่ๆ ที่ต้องใช้ร่วมกับเครื่องคอมพิวเตอร์ เช่น โปรแกรม ITUNE ที่ใช้กับเครื่องเล่น IPOD จะต้องมีการต่อเชื่อมผ่านคอมพิวเตอร์

นอกจากนั้น น้องเอกยังซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์เป็นประจำทุกสัปดาห์ด้วย ปริมาณในการสั่งซื้อแต่ละครั้งจะขึ้นอยู่กับจำนวนของภาพยนตร์ใหม่ที่น่าสนใจออกมาวางขาย กล่าวคือ

แต่ละสัปดาห์มักจะมีภาพยนตร์ใหม่ๆ ออกวางขาย หากสัปดาห์ใดที่มีภาพยนตร์ใหม่ออกมาวางขายจำนวนมาก น้องเอกก็จะซื้อสินค้าเป็นจำนวนมากตามไปด้วย

2.3 ปัจจัยที่ซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

สาเหตุที่ทำให้น้องเอกเลือกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ คือ กิจกรรมที่ทำในเวลาว่างและความแตกต่างทางด้านราคาระหว่างซีดีลิขสิทธิ์และซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

น้องเอกมักใช้เวลาว่างในการเล่นคอมพิวเตอร์และดูภาพยนตร์ ซึ่งส่งผลให้ต้องเข้าไปมีความเกี่ยวข้องกับการเลือกซื้อสินค้าที่เข้ามาเติมเต็มกิจกรรมการใช้เวลาว่าง กล่าวคือ น้องเอกมักมีการอัปเดตคอมพิวเตอร์ทำให้น้องเอกต้องหาซื้อโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อปรับปรุงให้คอมพิวเตอร์มีความทันสมัยอยู่ตลอดเวลา ส่วนกิจกรรมการดูภาพยนตร์ที่น้องเอกมักใช้เวลาช่วงวันเสาร์-อาทิตย์เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดและให้ทันต่อกระแสความบันเทิงในปัจจุบันทำให้น้องเอกต้องหาซื้อภาพยนตร์มาดูทุกอาทิตย์ เพราะน้องเอกมักใช้เวลาอยู่ภายในบ้านมากกว่าที่จะออกไปดูภาพยนตร์ในโรงภาพยนตร์

ความแตกต่างของราคาแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เนื่องจากซีดีลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์จะมีราคาอยู่ที่ 300-1,000 บาทต่อ 1 แผ่น (ภายใน 1 แผ่นจะมีเพียง 1 โปรแกรมเท่านั้น) แต่หากเป็นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะอยู่เพียงแผ่นละ 100-200 บาท รวมทั้งยังบรรจุโปรแกรมคอมพิวเตอร์มากกว่า 1 โปรแกรมด้วย แสดงให้เห็นถึงความคุ้มค่าที่จะเลือกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากกว่าซีดีลิขสิทธิ์

ส่วนราคาของซีดีลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์อยู่ที่เรื่องละ 200-400 บาท ส่วนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะอยู่เพียงเรื่องละ 50-100 บาท นอกจากนั้นยังมีซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่บรรจุภาพยนตร์ไว้ 4 เรื่องซึ่งจะมีราคาเพียงแผ่นละ 200 บาทเท่านั้น

ความแตกต่างของราคาซีดีลิขสิทธิ์และซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นสาเหตุสำคัญอันดับแรกที่ทำให้ให้น้องเอกต้องซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ดังที่น้องเอกเล่าว่า

ผมมองว่าสำคัญที่สุดน่าจะเป็นเรื่องราคานะ เพราะของแท้มันแพงมากจริงๆ ถ้าซื้อโปรแกรม แผ่นแท้ มันมีโปรแกรมเดียวก็ไปปา 400 แล้ว ผมเคยซื้อโปรแกรมสแกนไวรัสแค่โปรแกรมเดียว 450 บาท สู้ผมไปซื้อแผ่นปลอมแผ่นเดียวแต่มีหลายโปรแกรมไม่ดีกว่าหรือแค่ 150 บาท ลองคิดเล่นๆ ดูนะ โปรแกรมในแผ่นปลอมเนี่ยถ้าซื้อแยกเป็นโปรแกรมของแท้จริงๆ อาจจะต้องกรวบรวมหนี้ได้เลย ใครๆ ก็ต้องเลือกของที่ถูกที่สุดสิ . . . ส่วนหนึ่งก็เหมือนกันเลย เรื่องนี้หลายร้อยอยู่ แต่ของปลอมร้อยเดียว ของพวกนี้มันใช้ดูแลทีเดียว

เอง สุดท้ายมันก็ต้องทิ้งไป แล้วจะซื้อของแพงทำไมละ ก็เหมือนกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ แห่ล (น้องเอก, สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2553)

2.4 สถานที่ซื้อสินค้า

สถานที่ซื้อสินค้าของน้องเอกจะแบ่งออกเป็น 2 ร้านขึ้นอยู่กับประเภทสินค้าที่ต้องการซื้อ ได้แก่ ร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์

น้องเอกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์จากร้านค้าภายในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งซึ่งมีเพียงร้านเดียวในอำเภอที่น้องเอกอาศัยอยู่ ร้านนี้มีทั้งโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เป็นของลิขสิทธิ์และละเมิดลิขสิทธิ์ แต่สินค้าที่ขายดีที่สุดคือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งเป็นสินค้าที่เจ้าของร้านผลิตเองทั้งหมด นอกจากนั้นเจ้าของร้านยังเปิดโอกาสให้ลูกค้าสามารถเลือกโปรแกรมตามความต้องการแล้วทำการผลิตได้อีกด้วย

น้องเอกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์จากร้านค้าภายในตลาดนัดแห่งหนึ่งซึ่งเป็นร้านที่นำของน้องเอกเป็นลูกค้าประจำ ร้านค้าแห่งนี้วางขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อย่างเปิดเผย หากน้องเอกต้องการภาพยนตร์ที่ไม่มีการวางขาย เจ้าของร้านจะเปิดโอกาสให้น้องเอกสามารถสั่งจองไว้ก่อน น้องเอกเป็นลูกค้าประจำของร้านนี้มากกว่า 5 ปี น้องเอกจึงมีความคุ้นเคยกับผู้ชายเป็นอย่างดีทำให้น้องเอกได้รับสิทธิพิเศษเหนือกว่าลูกค้าทั่วๆ ไป คือ น้องเอกเป็นลูกค้าคนเดียวที่สามารถนำภาพยนตร์ไปชมก่อนได้ โดยลงบัญชีรายการสินค้าไว้เพื่อเก็บเงินครั้งเดียวในช่วงปลายเดือน

2.5 กระบวนการและประสบการณ์ในการซื้อสินค้า

ขั้นตอนการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากร้านทั้งสองที่น้องเอกใช้บริการนั้นมีความแตกต่างกันดังต่อไปนี้

การซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์จากร้านค้าภายในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง น้องเอกจะไม่สามารถเลือกสินค้าได้โดยตรง แต่น้องเอกต้องเลือกสินค้าผ่านหน้าปกซีดีที่เจ้าของร้านได้รวบรวมไว้เป็นเล่ม หลังจากนั้นเจ้าของร้านจะให้น้องเอกรออยู่ที่ร้านก่อน ส่วนเจ้าของร้านจะให้ลูกน้องเดินไปเอาสินค้าจากอีกสถานที่หนึ่งประมาณ 10 นาที น้องเอกจะจ่ายเงินก็ต่อเมื่อได้รับสินค้าแล้ว น้องเอกรู้สึกสงสัยถึงสถานที่ที่เจ้าของร้านใช้เก็บสินค้า น้องเอกจึงตัดสินใจถามเจ้าของร้าน น้องเอกเล่าให้ฟังถึงคำตอบที่ได้รับจากเจ้าของร้านว่า

เค้าใช้ลานจอดรถเป็นที่เก็บของ เพราะถ้าตำรวจเข้ามาจับ ก็จะไม่เจอของผิดกฎหมาย ในร้านมันมีแต่ของแท้ ตำรวจก็ทำอะไรไม่ได้หรอก . . . ช่วงแรกเค้าก็ไม่บอกนะว่าเก็บที่ไหน ผมก็ถามหลายครั้งเหมือนกัน กว่าจะได้คำตอบ อาจจะเพราะผมเป็นลูกค้าประจำมั้ง เค้าเลยยอมนะ (น้องเอก, สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2553)

ส่วนการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์จากร้านค้าในตลาดนัดนั้น น้องเอกสามารถเลือกได้เลยว่าการภาพยนตร์เรื่องใด เพราะสินค้าถูกวางขายอย่างเปิดเผย หลังจากเลือกสินค้าได้แล้ว น้องเอกก็จะจ่ายเงินโดยทันที แต่หากน้องเอกมีเงินไม่พอสำหรับค่าสินค้า เจ้าของร้านจะอนุญาตให้น้องเอกนำสินค้าไปก่อน แล้วค่อยนำเงินมาจ่ายในภายหลัง

น้องเอกสามารถซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้อย่างราบรื่นทุกครั้ง เนื่องจากเจ้าของร้านทั้งสองคนล้วนจ่ายค่าคุ้มครองให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งน้องเอกเล่าให้ฟังว่า

ไม่มีร้านใดเคยโดนจับเลย ตอนที่ผมไปซื้อซีดีโปรแกรมผมก็เห็นตำรวจไปยืนซื้ออยู่ด้วย ผมก็ถามเค้าว่า พี่ไม่กลัวหรอก เค้าก็บอกว่า ไม่กลัวหรอกเพราะตำรวจแค่มาเก็บเงินเฉยๆ เดียวก็ไป . . . ส่วนร้านที่ตลาดนัดเค้าก็เคยบอกน้ำผมว่า เค้าต้องจ่ายเงินให้ตำรวจทุกเดือนเหมือนกัน เค้าถึงวางขายแบบนี้ได้ ถ้าไม่จ่ายก็ขายไม่ได้หรอก (น้องเอก, สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2553)

2.6 ทศนคติด้านต่างๆ ที่มีต่อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

เนื่องจากน้องเอกเคยเป็นผู้ผลิตและขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มาก่อน น้องเอกจึงมองการผลิตและการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ว่าเป็นเพียงการประกอบอาชีพของกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งเท่านั้นที่สามารถตอบสนองความต้องการของคนในสังคมได้ แม้ว่าจะเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายก็ตาม รวมทั้งยังเป็นทางเลือกของกลุ่มคนที่ไม่ค่อยมีความสามารถมากนักในการหารายได้แก่ตนเอง ซึ่งสะท้อนออกมาทางคำพูดของน้องเอกว่า

งานนี้มันก็เป็นเพียงแค่อาชีพหนึ่งเท่านั้น แต่กฎหมายดันบอกว่ามันผิด ทั้งๆ ที่ก็ไม่ได้ทำร้ายใครเลย แถมคนซื้อยังได้ประโยชน์อีก ก็ได้ของถูกใจ ถ้าไม่มีพวกเค้าก็ต้องซื้อของแพงกัน . . . เท่าที่เห็นคนที่มาทำงานนี้ก็เป็นพวกที่ไม่ค่อยมีความรู้อะไรมาก จบป.4 คนหนึ่ง

อีกคนก็ม.3 เค้านั่งไม่รู้จะหาเงินทางไหน ก็เลยต้องมาทำงานนี้ล่ะมั้ง (น้องเอก, สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2553)

น้องเอกมีมุมมองต่อการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในลักษณะที่เป็นการสร้างความชอบธรรมให้กับผู้ผลิตและผู้ขาย น้องเอกมองว่าผู้ซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นเพียงกลุ่มคนที่พยายามเลือกแหล่งสินค้าที่มีราคาถูกมากกว่าที่จะยอมเสียเงินจำนวนมากเพื่อซื้อสินค้าที่สามารถใช้ประโยชน์ได้เหมือนกัน ดังนั้น การซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จึงเป็นการตัดสินใจของบุคคลที่เลือกแหล่งสินค้าที่มีราคาถูกที่สุดเพื่อต้องการประหยัดค่าใช้จ่ายของตนเอง ซึ่งน้องเอกกล่าวไว้ว่า “ผมว่าคนซื้อแค่ต้องการของถูกเท่านั้น ขนาดซื้อเสื้อผ้ายังต้องเดินดูหลายๆ ร้านเลย มันก็เหมือนกัน จะซื้อหนังสือเรื่องก็ต้องดูที่มันถูกๆ สิ จะเอาของแพงมาทำไมในเมื่อมันยังมีของถูกอยู่” (น้องเอก, สัมภาษณ์, 20 กุมภาพันธ์ 2553)

2.7 การวิเคราะห์ข้อมูลรายกรณี: กรณีน้องเอก

พฤติกรรมในการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของน้องเอกเกิดจากรูปแบบการใช้เวลาว่างและอิทธิพลจากบุคคลนัยสำคัญ กล่าวคือ น้องเอกมักใช้เวลาว่างในการเล่นคอมพิวเตอร์ซึ่งมีความจำเป็นต้องอัปเดตโปรแกรมเพื่อเพิ่มความสามารถของคอมพิวเตอร์อยู่ตลอดเวลา แต่น้องเอกไม่มีทุนทรัพย์มากพอในการซื้อโปรแกรมลิขสิทธิ์ที่มีราคาแพงจึงต้องซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์แทน

นอกจากการเล่นคอมพิวเตอร์แล้ว น้องเอกยังได้รับอิทธิพลจากบุคคลนัยสำคัญ (เพื่อน) ที่มีบทบาทในการทำให้น้องเอกกลายเป็นคนที่ชื่นชอบในการดูภาพยนตร์ แม้ว่าในช่วงแรกน้องเอกจำยอมต้องดูภาพยนตร์กับเพื่อนๆ เพื่อให้สามารถเข้าสังคมร่วมกับเพื่อนๆ ได้ เมื่อน้องเอกเริ่มดูภาพยนตร์อย่างต่อเนื่องทำให้น้องเอกซึมซับพฤติกรรมการดูภาพยนตร์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบการใช้เวลาว่างของตนเอง ลักษณะเหล่านี้แสดงให้เห็นว่ากระบวนการกลุ่ม (Group Process) สามารถเปลี่ยนแปลงความคิดและพฤติกรรมของบุคคลได้ อย่างไรก็ตาม หากน้องเอกไม่มีเวลาดูภาพยนตร์ร่วมกับเพื่อนๆ น้องเอกจะใช้วิธีการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มาดูเองที่บ้าน ดังนั้นในช่วงวันหยุดน้องเอกจึงใช้เวลาส่วนใหญ่ในการดูภาพยนตร์

ความคิดเห็นของน้องเอกที่มีต่อผู้ผลิตและผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นการให้คำอธิบาย (rationalization) ที่รองรับการกระทำของตนเองที่เคยกระทำในอดีต ช่วงที่น้องเอกเคยเป็นผู้ผลิตและผู้ขายเกิดขึ้นในขณะที่น้องเอกเป็นนักเรียนที่ยังไม่สามารถหารายได้จากงานประจำ น้องเอกจึงใช้อำนาจนี้เป็นแหล่งรายได้เสริม แต่กฎหมายกลายเป็นสิ่งที่กำหนดให้อำนาจนี้เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายทั้งๆ ที่น้องเอกจะไม่เห็นด้วยก็ตาม ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ของน้องเอกเป็นการให้คำอธิบายที่มีลักษณะสร้างขอบธรรมต่อการผลิตและขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ และให้ความสำคัญกับสาเหตุที่ทำให้บุคคลตัดสินใจซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

3. ปาย

3.1 ภูมิหลังส่วนบุคคล

ปายเป็นหญิงสาวอายุ 27 ปี จบการศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาเศรษฐศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง ในปัจจุบันปายทำงานเป็นที่ปรึกษาให้กับนักการเมืองท่านหนึ่งได้รับเงินเดือน 20,000 บาท และปายจะได้รับเงินเพิ่มครั้งละ 3,000 บาทในกรณีที่มียานพิเศษ นอกจากนั้นปายยังรับจ้างสอนพิเศษแก่เด็กในระดับมัธยมศึกษาซึ่งได้รับค่าจ้างชั่วโมงละ 400 บาท ปายจึงมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 30,000-35,000 บาท

ช่วงที่ปายกำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัยเป็นช่วงที่ภาพยนตร์และละครจากประเทศเกาหลีกำลังเป็นที่นิยมของสังคมไทย รวมถึงแม่และเพื่อนของปายที่มักชวนปายดูละครเกาหลีอยู่บ่อยๆ แต่ปายมักจะปฏิเสธทุกครั้ง เนื่องจากปายมองว่าวัฒนธรรมของเกาหลีเป็นการลอกเลียนแบบจากประเทศญี่ปุ่น ซึ่งไม่มีเอกลักษณ์ของตนเอง ปายจึงรู้สึกไม่ชื่นชอบทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับประเทศเกาหลี ปายมักแสดงการต่อต้านทุกครั้งที่มีแม่และเพื่อนพูดถึงละครเกาหลี ดังที่ปายเล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า

ตอนนั้น แต่ละคนเป็นอะไรกันนักหนาไม่รู้ อะไรๆ ก็เกาหลี คนรอบข้างก็ชวนดูซีรีส์เกาหลีตลอด มันก็ลอกญี่ปุ่นมาทั้งนั้นแหละ ไม่เห็นน่าสนใจเลย ละครไทยยังสนุกกว่าด้วยซ้ำทำไมจะต้องไปสนใจอะไรที่มันเกาหลีๆ ด้วย . . . บางครั้งแม่พูดเรื่องเกาหลี เราก็เดินออกมาเลย บอกเค้าไปว่า ทำไมต้องบ้าเกาหลีขนาดนั้น แม่เค้าก็ไม่ได้อะไรนะ แต่พอผ่านไปเค้าก็ชวนดูซีรีส์อีก เราก็บอกว่าไม่เอา ไม่อยากดู (ปาย, สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2553)

นอกจากปายจะได้รับการชักชวนจากแม่แล้ว ปายยังถูกเพื่อนบังคับให้ดูละครเกาหลีด้วย เพราะในกลุ่มเพื่อนๆ ที่มหาวิทยาลัยมักจะหยิบยกประเด็นเรื่องละครและนักร้องเกาหลีขึ้นมาพูดคุยอยู่ตลอดเวลาส่งผลให้ปายไม่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการพูดคุยกับเพื่อนๆ ได้ จนวันหนึ่งปายได้รับซีดีละครจากเพื่อน ปายจึงจำยอมต้องปฏิบัติดูละครเรื่องนี้เพื่อให้ตนเองมีส่วนร่วมในการพูดคุยกับเพื่อน แต่เหตุการณ์ในครั้งนั้นไม่สามารถทำให้ปายมีความรู้สึกประทับใจในละครเกาหลีได้ มีหน้าที่ปายยังรู้สึกต่อต้านวัฒนธรรมเกาหลีมากขึ้นไปอีก

ชีวิตในช่วงการเป็นนักศึกษาของปายเป็นช่วงที่ปายถูกบังคับให้เสพวัฒนธรรมเกาหลีจากบุคคลที่อยู่รอบข้าง ไม่ว่าจะเป็นแม่และเพื่อน แต่ปายพยายามปฏิเสธและต่อต้านวัฒนธรรมเกาหลีอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์ที่ทำให้ปายเปลี่ยนมาสนใจอุตสาหกรรมบันเทิงจากประเทศเกาหลีเกิดขึ้นในปีพ.ศ. 2551 ปายมีโอกาสดูรายการเกมโชว์จากประเทศเกาหลีและรู้สึกประทับใจนักร้องเกาหลีคนหนึ่ง ปายจึงพยายามหาข้อมูลของนักร้องเกาหลีจากอินเทอร์เน็ต ทำให้ปายมีโอกาสซึมซับความบันเทิงอื่นๆ จากประเทศเกาหลีไปด้วย โดยเริ่มต้นจากเพลง ละคร และรายการวาไรตี้ตามลำดับ หลังจากที่ปายเริ่มคลั่งไคล้ความบันเทิงจากเกาหลี ปายใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ในการดูรายการเกาหลีเฉลี่ยสัปดาห์ละ 24 ชั่วโมง

ปายเริ่มซื้อซีดีละครเกาหลีตามร้านค้าภายในห้างสรรพสินค้าต่างๆ ซึ่งปายจะเลือกซื้อเฉพาะซีดีละเมิดิลิขสิทธิ์เท่านั้นเนื่องจากมีราคาไม่แพงเมื่อเทียบกับซีดีลิขสิทธิ์ ปายมีโอกาสดูคุยกับเพื่อนสมัยเรียนมหาวิทยาลัยซึ่งแนะนำให้ปายเดินทางไปซื้อซีดีละเมิดิลิขสิทธิ์ที่ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งที่มีชื่อเสียงในด้านการวางขายซีดีละเมิดิลิขสิทธิ์อย่างเปิดเผย สถานที่แห่งนั้นจะมีสินค้าวางขายอย่างหลากหลายและมีร้านค้าให้เลือกเป็นจำนวนมาก

3.2 สินค้าที่ซื้อ

แม้ว่าปายจะมีความชอบละครและรายการเกาหลีมากขึ้น แต่ปายก็ยังไม่คิดที่จะเลือกซื้อซีดีลิขสิทธิ์เพราะมีราคาแพงเกินไปยกเว้นละครที่ปายชื่นชอบเป็นพิเศษ ปายจะยอมซื้อซีดีลิขสิทธิ์มาเก็บไว้เป็นที่ระลึก นับตั้งแต่ที่ปายสนใจละครเกาหลี เขาซื้อซีดีลิขสิทธิ์ละครเกาหลีเพียง 1 เรื่องเท่านั้น ซึ่งมีราคา 1,700 บาท ส่วนละครเรื่องอื่นๆ ปายจะเลือกซื้อเฉพาะซีดีละเมิดิลิขสิทธิ์จากห้างสรรพสินค้าและตลาดนัดเท่านั้น ซึ่งปายสะท้อนความรู้สึกเสียตังเงินจากการซื้อซีดีลิขสิทธิ์ในครั้งนั้นว่า “มันเสียตังเงินมากเลยแหละ คิดดูสิแค่เรื่องเดียว 1,700 เนอะ แต่ถ้าเป็นซีดีเถื่อนได้ตั้ง 10 เรื่องเนอะ จริงๆ ก็ไม่อยากได้ของแท้หรอก แค่อยากเก็บไว้เป็นที่ระลึกเฉยๆ ทุกวันนี้ก็ยังไม่เคยแกะมาดูเลย” (ปาย, สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2553)

อย่างไรก็ตาม หากละครเรื่องใดเปิดโอกาสให้มีการดาวน์โหลดตามเว็บไซต์ต่างๆ ปายจะเลือกดาวน์โหลดเองมากกว่าที่จะไปซื้อสินค้า ซึ่งในปัจจุบันเริ่มมีกลุ่มแฟนคลับละครและรายการจากเกาหลีรวมกลุ่มกันทำซับภาษาไทยใส่ลงไปในไฟล์ละครมากขึ้น ทำให้ปายหันไปดาวน์โหลดจากเว็บไซต์มากกว่า หากละครและรายการที่ไม่มีปล่อยให้ดาวน์โหลด ปายก็เลือกที่จะใช้วิธีการซื้อจากห้างสรรพสินค้าโดยมักจะซื้อครั้งละหลายๆ เพื่อได้ส่วนลดจากการขาย

3.3 ปัจจัยที่ซื้อซีดีละเมิดิลิขสิทธิ์

สาเหตุที่ทำให้ปายซื้อซีดีละเมิดิลิขสิทธิ์มีความแตกต่างจากเหตุตรงที่อิทธิพลจากบุคคลนัยสำคัญได้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการตัดสินใจในช่วงเริ่มแรก สังเกตได้จากพฤติกรรมของแม่และ

เพื่อนของปายชักชวนให้ปายดูสนใจความบันเทิงจากเกาหลี แต่ปายมักจะปฏิเสธและแสดงการต่อต้านผ่านทางคำพูดอยู่ทุกครั้ง แต่ปายกลับได้อิทธิพลจากสื่อมวลชนที่เป็นกลไกเผยแพร่วัฒนธรรมของเกาหลีซึ่งกลายเป็นกระแสสังคมในปัจจุบันจนส่งผลให้กลุ่มประชาชนชาวไทยที่เกิดกระแสคลั่งไคล้นักร้องเกาหลี ละครและรายการของเกาหลี ปายเป็นหนึ่งในผู้ที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อที่หันมาสนใจความบันเทิงจากเกาหลีมากขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่เกี่ยวกับรายการของเกาหลี กล่าวคือ เมื่อปายมีโอกาสดูรายการของเกาหลีทำให้ปายเริ่มหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต จนได้รับรู้ว่ามีการผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์รายการต่างๆ ออกมาวางขาย ปายเริ่มขยายความสนใจไปยังละครเกาหลีด้วยทำให้ปายมองหาแหล่งขายละครเกาหลี จนปายได้รับข้อมูลจากเพื่อนในเรื่องสถานที่ที่รวบรวมผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทละครเกาหลี ปายจึงเริ่มซื้อสินค้าดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งในปัจจุบันปายมีซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทละครและรายการเกาหลีกว่า 1,000 แผ่น ซึ่งปายเล่าถึงการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้ตนเองเริ่มสนใจวัฒนธรรมเกาหลีเนื่องจากได้รับอิทธิพลจากสื่อจนส่งผลให้ปายมีซีดีละเมิดลิขสิทธิ์กว่าพันแผ่นว่า

ตอนแรกไม่สนใจจริงๆ นะ ออกแนวต้านเกาหลีด้วยซ้ำ แต่เราดูทีวีบ่อย เปิดไปช่องไหนก็เจอแต่รายการเกาหลีทั้งนั้น ก็เลยได้ดูบ้าง จนมาเจอรายการหนึ่ง เราชอบผู้ชายคนหนึ่ง ในรายการ ก็เลยตามหาเรื่องราวของเขาในอินเทอร์เน็ต แล้วก็เผลอข้างเคียงที่ทำให้เราเริ่มหันมาสนใจละครเกาหลี จากนั้นเราก็ตามในอินเทอร์เน็ตตลอด . . . แต่บางเรื่องมันไม่มีแปลเป็นภาษาไทยไง เราอยากดู ก็เลยเริ่มหาซื้อร้านที่ขายซีดีในห้างก่อน จนเพื่อนบอกว่าให้ไปห้าง . . . สิ เพราะที่นั่นมันมีหนัง ละครให้เลือกเยอะ เราก็เลยเริ่มไป พอยิ่งดูก็ยิ่งชอบ จนตอนนี้มีหลายเรื่องแล้วละ ซื้อมาดูๆ ไว้ก่อน แล้วค่อยหาเวลาดูไปเรื่อยๆ . . . ถามว่าซื้อเยอะไปมัย เราว่ามันก็อาจจะนะ แต่มันก็ไม่แพงมากหรอกถ้าเทียบกับของแท้นะ ถ้าไม่มีซีดีเถื่อนสิ ยิ่งลำบาก เพราะไม่รู้ว่าจะเอาเงินที่ไหนไปซื้อเลยแหละ (ปาย, สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2553)

อย่างไรก็ตาม บุคคลนี้สำคัญอย่างแม่และเพื่อนกลับมีบทบาทต่อการตัดสินใจซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในช่วงหลังจากที่ปายสนใจวัฒนธรรมเกาหลีแล้ว โดยแม่จะเป็นผู้แนะนำละครที่ฉายทางสถานีโทรทัศน์และละครเก่าๆ ที่เป็นโด่งดัง ส่วนเพื่อนของปายมักจะแนะนำรายการวาไรตี้

จากทางเกาหลีซึ่งยังไม่มีการนำมาขายในประเทศไทย แต่มีกลุ่มแฟนคลับที่ทำซับภาษาไทยแล้ว ผลิตรายการจำหน่ายทำให้ปายต้องหาซื้อละครและรายการวาไรตี้จากร้านค้าในห้างสรรพสินค้า

นอกจากปัจจัยจากอิทธิพลของพลของสื่อมวลชนและบุคคลนัยสำคัญแล้ว ปัจจัยด้านราคา ยังเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่ทำให้ปายตัดสินใจซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากกว่าซีดีลิขสิทธิ์ เพราะราคาของสินค้าทั้งสองอย่างมีความแตกต่างกันมาก โดยปายยกตัวอย่างให้ผู้วิจัยเห็นความแตกต่างของราคาที่มีสูงเกินไปจนทำให้ปายตัดสินใจซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพียงอย่างเดียวว่า

ของแท้ที่เราซื้อหนึ่งราคา 1,700 บาท แล้วก็ซื้อเรื่องนี้ที่เป็นของปลอมด้วย รู้มั๊ยว่ามันแค่ 400 เอง แต่ก็ดูได้เหมือนกัน แค่ของแท้ชัดกว่า แต่เราดูแค่เอาสนุกเท่านั้น หลังจากนั้นแล้วจะเลี่ยนไม่ซื้อของแท้เลย เพราะมันแพงเกินไปจริงๆ ของปลอมมันก็ดูได้เหมือนกัน ก็เลยไม่รู้ว่าจะเอาของแท้ทำไม ยกเว้นเรื่องที่เรารับจริงๆ ไม่งั้นเสียตังเงินแยะเลย (ปาย, สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2553)

คำพูดของปายสะท้อนให้เห็นว่า ความแตกต่างของราคาระหว่างซีดีลิขสิทธิ์กับซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นปัจจัยหนึ่งทำให้ปายเลือกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยที่ทำให้ปายตัดสินใจเลือกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประกอบด้วยอิทธิพลจากสื่อที่ทำให้ปายคลั่งไคล้วัฒนธรรมเกาหลี อิทธิพลจากบุคคลนัยสำคัญ (แม่และเพื่อน) และปัจจัยด้านความแตกต่างของราคาระหว่างซีดีลิขสิทธิ์กับซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

3.4 สถานที่ซื้อสินค้า

สถานที่ปายเลือกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะเป็นร้านค้าที่เปิดภายในห้างสรรพสินค้าทั่วไปโดยไม่เจาะจงว่าจะต้องเป็นห้างสรรพสินค้าที่ใด แต่ส่วนใหญ่ปายจะเลือกซื้อจากห้างสรรพสินค้าที่อยู่ใกล้บ้านมากที่สุด

บ้านของปายอยู่ต่างจังหวัดทำให้ราคาของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์สูงกว่าห้างสรรพสินค้าภายในกรุงเทพ ราคาของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่วางขายภายในจังหวัดของปายจะมีราคาแผ่นละ 150 บาท แต่ราคาของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในกรุงเทพจะอยู่ที่ประมาณแผ่นละ 70-120 บาท สาเหตุที่ราคาสินค้าในต่างจังหวัดมีราคาสูงกว่าเพราะต้องคิดราคาค่าขนส่ง

เมื่อปายเริ่มซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากขึ้น ปายพยายามถามเพื่อนสมัยเรียนมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับร้านที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในราคาถูก เพื่อนของปายแนะนำให้เดินทางมายัง

ห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพ ซึ่งเป็นห้างสรรพสินค้าที่ได้มีชื่อเสียงในด้านการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นจำนวนมาก

ภายในห้างแห่งนี้จะมีร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อยู่เกือบ 100 ร้าน ในแต่ละร้านมักมีสินค้าที่คล้ายคลึงกันและราคาใกล้เคียงกัน แต่จะมีรูปแบบของโปรโมชั่นที่แตกต่างกันเพื่อใช้เป็นสิ่งดึงดูดใจของลูกค้า

ปายใช้เวลา 1 วันในการสำรวจร้านค้าทั้งหมด จนปายได้พบร้านของพีโดมซึ่งขายเฉพาะซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทละครและรายการจากเกาหลีเท่านั้น โดยจะขายในราคาแผ่นละ 100 บาท หากสั่งซื้อมากก็จะได้รับส่วนลดมากขึ้นตามไปด้วย เมื่อเปรียบเทียบร้านของพีโดมกับร้านอื่นๆ ที่อยู่ภายในห้างสรรพสินค้าจะพบว่าร้านของพีโดมมีสินค้าที่หลากหลายกว่าและมีรูปแบบโปรโมชั่นที่ดึงดูดใจลูกค้ามากกว่า รวมทั้งมีบริการจัดส่งด้วยในกรณีที่สั่งซื้อสินค้า 30 แผ่นขึ้นไป ต่างจากร้านอื่นที่ไม่มีบริการการจัดส่ง ปายจึงให้ความสนใจร้านของพีโดมมากกว่าร้านอื่นๆ เนื่องจากปายไม่สามารถเดินทางมายังห้างสรรพสินค้าแห่งนี้ได้บ่อยๆ

ภายในร้านของพีโดมจะมีเพียงหน้าปกของละครที่รวบรวมไว้เป็นเล่มเพื่อให้ลูกค้าเลือกสินค้า นอกจากนั้นยังมีลูกน้องที่ถือหน้าปกซีดีละครเรื่องใหม่และเรื่องที่กำลังเป็นที่นิยมคอยยื่นเสนอให้ลูกค้าที่เดินผ่านไปมาด้วย ส่วนตัวสินค้าจะไม่ได้อยู่ภายในร้านเพราะต้องซ่อนไว้อย่างมิดชิดเพื่อไม่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถค้นพบ

3.5 กระบวนการและประสบการณ์ในการซื้อสินค้า

ปายมักใช้บริการร้านของพีโดมในการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ปายหาเวลาว่างเดินทางไปเลือกสินค้าด้วยตนเองประมาณเดือนละ 1 ครั้ง แต่หากช่วงใดที่ปายไม่มีเวลาว่าง ปายก็จะใช้วิธีการสั่งซื้อทางโทรศัพท์แล้วโอนเงินทางธนาคารให้กับพีโดม ซึ่งปายเคยสั่งซื้อสินค้าทางโทรศัพท์มาแล้ว 2 ครั้ง ปายก็ได้รับสินค้าทุกครั้งโดยสินค้าไม่มีปัญหาเลยแม้แต่อย่าง

ในกรณีที่ปายเดินทางมาซื้อสินค้าด้วยตนเอง ปายจะต้องไปเลือกสินค้าภายในร้านของพีโดม ปายจะเห็นเพียงปกละครและรายการเท่านั้น หากปายต้องการเรื่องใดจะต้องแจ้งต่อพีโดม หลังจากนั้นพีโดมจะโทรศัพท์หาบุคคลปลายทางเพื่อถามว่ายังมีสินค้าอยู่หรือไม่ หากยังมีสินค้าภายในสต็อก พีโดมจะใช้เวลาเดินทางไปนำสินค้ามาประมาณ 15 นาที แต่หากไม่มีสินค้าจะต้องรอประมาณ 30 นาทีถึง 1 ชั่วโมง ซึ่งพีโดมจะเรียกเก็บเงินจากปายก่อนทุกครั้ง หลังจากนั้นจะให้บัตรคิวเป็นหลักฐานในการมารับสินค้า พีโดมยังขอเบอร์โทรศัพท์ของปายเพื่อใช้ติดต่อให้ปายมารับสินค้าในกรณีที่สินค้ามาก่อนเวลา พีโดมมักจะบอกให้ปายไปเดินเล่นภายในห้างก่อน เพราะพีโดมจะต้องเดินทางไปรับสินค้า ดังนั้น ภายในร้านของพีโดมจึงมีลูกน้องอยู่ประมาณ 6 คนที่

สลับกันเดินออกจากร้านเพื่อไปรับสินค้า เมื่อถึงเวลาที่ตกลงกันได้ ปายก็จะเดินทางมารับสินค้า พร้อมคืนบัตรคิวให้กับพี่โดม

ในแต่ละเดือนเดือนปายจะเดินทางไปซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากร้านพี่โดมประมาณ 50 แผ่น ซึ่งราคาปกติจะอยู่ที่ 5,000 บาท แต่ในกรณีที่ลูกค้าซื้อเกิน 30 แผ่น พี่โดมจะลดราคาของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะอยู่ที่แผ่นละ 90 บาทเท่านั้น แต่ปายยังใช้วิธีการเจรจาต่อรองให้พี่โดมลดราคาลงอีกด้วย โดยอ้างว่าตนเองต้องเดินทางมาไกลและยังไม่สามารถหารายได้ด้วยตนเอง พี่โดมจึงลดราคาลงอีกแผ่นละ 10 บาท ทำให้ปายสามารถซื้อสินค้าได้แผ่นละ 80 บาทเท่านั้น ปายจึงเสียเงินค่าสินค้าเฉลี่ยครั้งละ 4,000 บาท ซึ่งหากปายซื้อสินค้าจากร้านค้าในห้างสรรพสินค้าที่อยู่แถวบ้านของตนเอง ปายจะต้องจ่ายเงินเป็นค่าสินค้าครั้งละ 7,500 บาท ดังนั้น ปายจึงยอมที่จะเสียเวลาและค่าเดินทางเพื่อไปซื้อสินค้าจากร้านพี่โดมที่มีราคาถูกกว่าเกือบเท่าตัว

ปายเคยเผชิญกับเหตุการณ์ที่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจบุกเข้าจับกุมร้านค้าภายในห้างสรรพสินค้าแห่งนี้ด้วย เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นช่วงกลางปีพ.ศ. 2552 ซึ่งปายเล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า

วันนั้นก็ไปซื้อที่ร้านพี่เค้านั้นแหละ ตอนที่เดินเล่นรอสินค้าอยู่ เราก็เห็นตำรวจบุกเข้ามาเต็มเลย ประมาณสัก 50 คนได้มั้ง สักพักพี่เคื่อก็โทรมาหา บอกว่าให้รอก่อน พอตำรวจมาต้องเก็บร้านสักพัก เราก็เลยนั่งกินข้าวรอ รอได้ 2 ชั่วโมง ก็เลยโทรกลับไปเบอร์ที่พี่เคื่ โทรมา เคื่ก็ไม่รับแล้ว เราก็เลยไม่รู้จะทำยังไง นั่งเล่นอยู่สักครึ่งชั่วโมง พี่เคื่ก็โทรมา บอกว่าเอามาของได้แล้ว แต่ไม่ใช่ที่ร้านนะ พี่เคื่บอกว่าให้อีกฟากถนนหนึ่ง เคื่จะยืนคอยอยู่ พอเราเดินไปถึงเห็นเคื่ถือของเยอะแยะเต็มไปหมดเลย น่าจะมีลูกค้าที่สั่งไว้เยอะ เราก็เข้าไปหาของ เคื่ก็ขอโทษเรา บอกว่าตำรวจมาเลยยังกลับเข้าไปในร้านไม่ได้ แล้ววันนี้ก็คงขายไม่ได้อีกแล้ว เลยต้องให้เราออกไปหาข้างนอกห้างแทน เราก็ตื่นเต้นดินะ ดีที่คนซื้อ ยังไม่ผิด จับเฉพาะคนขาย ถ้าเมื่อไหร่เปลี่ยนมาจับคนซื้อด้วยละ แย่เลย (ปาย, สัมภาษณ์ , 28 กุมภาพันธ์ 2553)

แม้ว่าปายจะเคยเผชิญกับเหตุการณ์ที่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมผู้ขายแต่ปายก็ยังกลับไปซื้อสินค้าอีก เนื่องจากปายมองว่าการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไม่ได้เป็นการกระทำผิดกฎหมาย จึงไม่มีความเสี่ยงที่จะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม แต่ผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะเป็นต้องผู้จัดการกับ

ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น ซึ่งปายเห็นว่าพี่โตมสามารถเอาตัวรอดจากการถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมได้ ปายจึงกล้าที่จะเดินทางไปซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อยู่บ่อยๆ

3.6 ทศนคติด้านต่างๆ ที่มีต่อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ปายมีมุมมองต่อการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่ผิดกฎหมาย เนื่องจากกฎหมายไม่สามารถเอาผิดกับผู้ซื้อได้ แต่หากมีกฎหมายที่ระบุว่าพฤติกรรมการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย ปายจะหยุดซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ทันที ดังที่ในช่วงที่ผ่านมารัฐบาลเสนอกฎหมายที่เอาผิดกับผู้ซื้อสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ส่งผลต่อความคิด ซึ่งปายสะท้อนความคิดที่มีต่อกฎหมายที่จะเอาผิดกับผู้ซื้อไว้ว่า

ถ้ากฎหมายบอกว่าผิด เราก็จะยอมรับว่าผิด เราก็ต้องยอมทำตาม แม้ว่าเราจะไม่เห็นด้วยก็ตามนะ มันแก้ไขไม่ถูกจุดหรอก จริงๆ แล้วปรับแค่ 1,000 เดียวมันอาจจะส่งผลกับคนที่ซื้อไม่เยอะ แต่คนที่ซื้อเยอะๆ เขาอาจจะมองว่ามันคุ้มค่าที่จะถูกยอมปรับก็ได้ . . . สำหรับเรา เราคงเลิกซื้อไปเพราะไม่อยากให้ตัวเองมีอะไรที่เสี่ยงกับการผิดกฎหมาย ไม่งั้นมันจะส่งผลกับงานที่เราทำอยู่ อะไรเสี่ยงได้ก็เสี่ยงไปเลย ถ้ามีกฎหมายบังคับจริงๆ ก็คงต้องหาดูตามเน็ตหรือไม่ก็เอามาจากเพื่อนแทน (ปาย, สัมภาษณ์, 28 กุมภาพันธ์ 2553)

ปายมีมุมมองต่อผู้ผลิตและผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ว่าเป็นบุคคลที่ทำผิดกฎหมาย แต่เป็นความผิดที่ไม่ร้ายแรง รวมทั้งปายยังเสนอความคิดเห็นต่อการบังคับใช้กฎหมายด้วยว่า หากผู้บังคับใช้กฎหมายไม่มีความสามารถในการจัดการกับผู้ผลิตและผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ รัฐบาลก็ควรเรียกเก็บผลประโยชน์จากกลุ่มคนเหล่านี้ และเสนอให้มีการเรียกเก็บภาษีจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจประเภทนี้ด้วย เพราะปายสังเกตเห็นว่ามีกลุ่มลูกค้าที่ซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นจำนวนมาก เงินจำนวนมากหลังไหลเข้าสู่เศรษฐกิจได้ดินซึ่งรัฐต้องสูญเสียรายได้จากการจัดเก็บภาษี ดังนั้น หากรัฐบาลไม่สามารถจัดการกับผู้ผลิตและผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้ รัฐบาลก็ควรเรียกเก็บภาษีจากผู้ประกอบการ โดยจัดเก็บภาษีในอัตราที่สูงกว่ากิจกรรมทางเศรษฐกิจประเภทอื่นๆ

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูลรายกรณี: กรณีปาย

การซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของปายเกิดขึ้นเมื่อปายได้รับอิทธิพลจากสื่อในการเผยแพร่วัฒนธรรมเกาหลีผ่านละครและรายการต่างๆ ปายเริ่มกลายเป็นคนที่คลั่งไคล้วัฒนธรรมเกาหลีและมักจะติดตามความบันเทิงของเกาหลีที่ถูกนำเข้ามาในประเทศไทย ปายเป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งของคนที่ติดอยู่ในวังวนของวัฒนธรรมเกาหลีที่ถูกสื่อยึดเยี่ยดอยู่ตลอดเวลา ซึ่งจะสังเกตเห็นได้จากสถานีโทรทัศน์เกือบทุกช่องมักนำรายการบันเทิงจากเกาหลีมาฉายเพื่อเรียกความนิยมจาก

กลุ่มผู้ชม เมื่อบุคคลเริ่มเสพติดกับวัฒนธรรมเกาหลีแล้ว เขาจะพยายามหาวิธีการในการตอบสนองความอยากของตนเอง โดยเฉพาะการหาซื้อสินค้าที่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมเกาหลี โดยเฉพาะซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่กลายมาเป็นเครื่องมือของผู้ที่ต้องการกอบโกยผลประโยชน์จากผู้ที่ชื่นชอบความบันเทิงจากประเทศเกาหลี

ปายเป็นบุคคลหนึ่งที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสื่อผ่านการยึดเย็ดรายการที่เกี่ยวข้องกับประเทศเกาหลีซึ่งเป็นกลยุทธ์หนึ่งของลัทธิบริโภคนิยมที่ถ่ายทอดสินค้าทางวัฒนธรรมผ่านสื่อต่างๆ จนทำให้ปายต้องสรรหาความบันเทิงของเกาหลีเพื่อตอบสนองต่อความอยากในการเสพวัฒนธรรม ซึ่งเป็นจุดเริ่มที่ทำให้ปายต้องเสียเงินไปกับซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่บรรจุละครและรายการเกาหลีเป็นจำนวนมาก ทั้งๆ ที่ปายเคยมีความคิดที่จะต่อต้านและปฏิเสธวัฒนธรรมเกาหลีอย่างตลอดเวลา

หลังจากได้รับอิทธิพลจากสื่อแล้ว ความคิดและพฤติกรรมที่มีต่อความบันเทิงจากเกาหลีเปลี่ยนแปลงไป ปายได้รับการตอกย้ำความคิดเหล่านั้นผ่านบุคคลนัยสำคัญ 2 กลุ่ม คือ แม่และเพื่อน ที่มักจะนำเสนอละครและรายการต่างๆ ให้ปายติดตาม ซึ่งปายมักจะหาซื้อละครและรายการที่ได้รับการแนะนำอยู่เสมอๆ

เมื่อพิจารณาการเริ่มต้นซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของปาย พบว่า อิทธิพลจากสื่อส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดและพฤติกรรมของปายได้มากกว่าอิทธิพลจากบุคคลนัยสำคัญ แม้ว่าบุคคลนัยสำคัญจะพยายามเข้ามามีบทบาทในการโน้มน้าวความคิดของปายในช่วงแรกๆ ก็ตาม อย่างไรก็ตาม อิทธิพลจากบุคคลนัยสำคัญกลายมาเป็นสิ่งตอกย้ำเมื่อปายเริ่มมีพฤติกรรมการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์แล้ว นอกจากนั้นเพื่อนของปายยังมีบทบาทในการแนะนำสถานที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ด้วย

พฤติกรรมการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของปายเป็นสิ่งที่ผูกพันกับกฎหมาย กล่าวคือ หากการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไม่ใช่เรื่องผิดกฎหมายปายก็ยังคงดำเนินกิจกรรมนี้ต่อไป แต่หากการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ถูกระบุว่าเป็นกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย ปายก็จะหยุดกิจกรรมนี้ทันทีเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับการทำงานของตนเองแม้ว่าปายจะไม่เห็นด้วยต่อกฎหมายก็ตาม

เมื่อพิจารณาความคิดที่มีต่อการผลิตและการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ พบว่า ปายพยายามหาทางออกให้กับรัฐบาลในการแก้ปัญหาที่ไม่สามารถจัดการได้ โดยปายเสนอให้รัฐบาลใช้ประโยชน์จากธุรกิจนี้โดยการเรียกเก็บภาษีจากการดำเนินงาน เช่นเดียวกับแนวคิดที่รัฐบาลเคยพยายามจัดการกับปัญหาห่วยได้ดินให้เป็นห่วยบนดิน โดยการนำเอาธุรกิจผลิตและขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของเศรษฐกิจในระบบที่ทำให้รัฐสามารถจัดเก็บภาษีได้

จากข้อมูลของผู้ซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ทั้งหมด สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายมีรายได้ประจำจากการทำงาน รวมทั้งกลุ่มบุคคลที่ใช้เวลาว่างเป็นจำนวนชั่วโมงที่สูงมากในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งใช้เวลาในการดูรายการเกาหลีเฉลี่ยสัปดาห์ละ 24 ชั่วโมง ซึ่งใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ใช้เวลาในการดูละครเฉลี่ยสัปดาห์ละ 16-20 ชั่วโมง ส่วนน้องเอกเป็นผู้ที่ใช้เวลาในการดูภาพยนตร์สัปดาห์ละ 4-6 ชั่วโมง รูปแบบการใช้เวลาว่างที่ได้รับอิทธิพลจากบุคคลนัยสำคัญและสื่อที่ชักชวนและโน้มน้าวให้กลุ่มตัวอย่างสนใจความบันเทิงจึงมีส่วนทำให้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเลือกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีราคาถูกกว่าซีดีลิขสิทธิ์เพราะต้องสั่งซื้อในปริมาณมาก ลักษณะเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าความต้องการในการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อยู่ในปริมาณสูงซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ตลาดซีดีละเมิดลิขสิทธิ์สามารถดำรงอยู่ได้

ประเภทของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่กลุ่มตัวอย่างมักซื้อเป็นประจำ ได้แก่ ซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทละครและรายการเกาหลี ภาพยนตร์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สินค้าที่ซื้อจะมีความแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับความสนใจและรูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้อย่างใหญ่จะเลือกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทละครและรายการจากเกาหลี เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากการเผยแพร่วัฒนธรรมเกาหลีผ่านทางความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งยังซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์โปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วยซึ่งเป็นสิ่งที่รองรับพฤติกรรมที่ทำในยามที่มีเวลาว่าง

สาเหตุสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจเลือกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เกิดจากความแตกต่างของราคาระหว่างซีดีลิขสิทธิ์และซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ รวมทั้งการได้รับอิทธิพลจากบุคคลนัยสำคัญและสื่อที่มีบทบาทในการกระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างสนใจละครและรายการเกาหลี รวมทั้งภาพยนตร์จนนำไปสู่การซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

กลุ่มตัวอย่างมักเลือกซื้อสินค้าจากร้านที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์โดยตรง ไม่ว่าจะเป็นร้านที่มีที่ตั้งเชิงกายภาพหรือร้านค้าในโลกอินเทอร์เน็ต ในขณะที่เดียวกันยังใช้บริการจากร้านที่ขายทั้งซีดีลิขสิทธิ์ควบคู่ไปกับซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ด้วย แต่กลุ่มตัวอย่างจะเลือกซื้อเพียงซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เท่านั้น

ขั้นตอนการซื้อสินค้าจากร้านที่มีที่ตั้งเชิงกายภาพจะมีความคล้ายคลึงกัน โดยผู้ซื้อสินค้ามักไม่สามารถเลือกสินค้าได้เองโดยตรง ลูกค้าน่าจะต้องเลือกสินค้าผ่านหน้าปกซีดีที่รวบรวมไว้เป็นเล่ม หลังจากนั้นเจ้าของร้านจะก็นำสินค้ามาให้ ซึ่งลูกค้าจะต้องรอสินค้าประมาณ 10-30 นาที แต่มีบางร้านที่กลุ่มตัวอย่างสามารถเลือกสินค้าได้เอง เนื่องจากสินค้าจะถูกรวบรวมขายอย่างเปิดเผย

ส่วนการซื้อสินค้าจากร้านค้าภายในอินเทอร์เน็ตจะมีขั้นตอนที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งผู้ซื้อต้องกล้าที่จะจ่ายเงินก่อนที่ผู้ขายจัดส่งสินค้า รวมทั้งระยะเวลาในการได้รับสินค้าจะต้องใช้เวลาร่วมสัปดาห์ซึ่งนานกว่าการซื้อจากร้านที่มีที่ตั้งเชิงกายภาพ แต่สินค้าจากร้านค้าภายในอินเทอร์เน็ตจะมีราคาถูกกว่าซึ่งเป็นสิ่งดึงดูดให้ตัวอย่างหันไปเลือกซื้อสินค้าจากร้านนี้

กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการผลิตและขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ว่าเป็นอาชีพหนึ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการของคนในสังคมได้แม้ว่าจะเป็นอาชีพที่ผิดกฎหมายที่รัฐไม่สามารถจัดการได้ก็ตาม กลุ่มตัวอย่างจึงเสนอแนะให้รัฐเรียกเก็บภาษีจากการดำเนินธุรกิจนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เงินหลังไหลออกสู่เศรษฐกิจนอกระบบ ส่วนมุมมองที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มักมองไปในทิศทางเดียวกันว่าเป็นทางเลือกของบุคคลที่ต้องการแสวงหาสินค้าที่มีราคาถูกที่สุดและเป็นพฤติกรรมที่ไม่ผิดกฎหมายด้วย กลุ่มตัวอย่างจึงเลือกที่จะดำเนินกิจกรรมนี้ต่อไป